

Briuselis, 2019 m. spalio 31 d.
(OR. en)

13519/19

Tarpinstitucinės bylos:
2018/0412(CNS)
2018/0413(CNS)

FISC 412
ECOFIN 942

PRANEŠIMAS

nuo:	Pirmininkaujančios valstybės narės
kam:	Tarybai
Ankstesnio dokumento Nr.:	13374/19 FISC 406 ECOFIN 930
Dalykas:	PVM svarbių mokėjimo duomenų perdavimas ir keitimasis jais a) Direktyvos dėl bendros PVM sistemos pakeitimai, susiję su reikalavimais mokėjimo paslaugų teikėjams b) Reglamento dėl administracinio bendradarbiavimo PVM srityje pakeitimai, susiję su kovos su sukčiavimu PVM priemonėmis – Bendras požiūris

I. ĮVADAS

1. 2018 m. gruodžio mėn. Komisija pateikė du pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų dėl PVM svarbių mokėjimo duomenų perdavimo ir keitimosi jais:
 - i) dėl direktyvos, kuria dėl tam tikrų reikalavimų mokėjimo paslaugų teikėjams nustatymo iš dalies keičiama Direktyva 2006/112/EB;¹
 - ii) dėl reglamento, kuriuo iš dalies keičiamos Reglamento (ES) Nr. 904/2010 nuostatos dėl priemonių, kuriomis stiprinamas administracinis bendradarbiavimas kovojant su sukčiavimu PVM².

¹ Dok. 15508/18.

² Dok. 15509/18.

2. Šiais dviem pasiūlymais dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų siekiama sudaryti palankesnes sąlygas valstybių narių institucijoms nustatyti mokestinį sukčiavimą ir papildyti esamą PVM reglamentavimo sistemą pagal neseniai E. prekybos PVM direktyva atliktus pakeitimus³. Pasiūlymų tikslai yra šie:
- i) nustatyti ES taisykles, kuriomis valstybėms narėms bus suteikta galimybė suderintai rinkti įrašus, kuriuos mokėjimo paslaugų teikėjai teikia elektroniniu formatu, ir
 - ii) sukurti naują centrinę elektroninę sistemą, skirtą mokėjimo informacijos saugojimui ir tolesniam šios informacijos tvarkymui, kurį atlieka valstybių narių kovos su sukčiavimo pareigūnai, veikdami „Eurofisc“ tinkle („Eurofisc“ yra daugiašalio keitimosi išankstiniais perspėjimais apie būtinybę kovoti su sukčiavimu tinklas, sukurtas remiantis Reglamento (ES) Nr. 904/2010 X skyriumi).
3. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas nuomonę pateikė 2019 m. gegužės 15 d.⁴ Europos Parlamentas nuomonės dar nepateikė.

II. DABARTINĖ PADĖTIS

4. Rumunijos pirmininkavimo laikotarpiu atlikus parengiamąjį darbą, pirmininkaujanti Suomija toliau tęsė su šiuo dokumentu susijusį techninį darbą, kad būtų išspręsti dėl pradinio Komisijos pasiūlymo valstybių narių iškelti rūpimi klausimai.
5. Po 2019 m. spalio 23 d. Mokesčių klausimų darbo grupės posėdžio pirmininkaujanti valstybė narė atsižvelgė į keletą delegacijų pareikštų pastabų ir pateikė kompromisinį tekstą diskusijoms Nuolatinio atstovų komiteto (COREPER II) posėdyje, kuris įvyko 2019 m. spalio 30 d.

³ 2017 m. gruodžio 5 d. Tarybos direktyva (ES) 2017/2455, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2006/112/EB ir Direktyvos 2009/132/EB nuostatos, susijusios su tam tikromis pridėtinės vertės mokesčio prievolėmis, taikomomis paslaugų teikimui ir nuotolinei prekybai prekėmis (*OL L 348, 2017 12 29, p. 7*).

⁴ *OL C 240, 2019 7 16, p. 33*.

6. Tame Nuolatinių atstovų komiteto (COREPER II) posėdyje nė viena valstybė narė nepareiškė esminių prieštaravimų dėl šio pranešimo priede išdėstyto kompromisinio teksto, kuriame taip pat nustatyta, kad tų dviejų teisėkūros procedūra priimamų aktų taikymo pradžios data yra 2024 m. sausio 1 d. Tačiau keletas delegacijų nurodė dar negalinčios panaikinti savo tikrinimo išlygų, kurios kai kuriais atvejais taip pat buvo susijusios su vykdomais tikrinimo procesais nacionaliniuose parlamentuose.

III. TOLESNI VEIKSMAI

7. Pirmininkaujanti valstybė narė mano, kad Nuolatinių atstovų komiteto (COREPER II) aptartame kompromisiniame tekste užtikrinta tinkama keleto delegacijų vedant derybas dėl šio dokumento pareikštų įvairių susirūpinimą keliančių klausimų pusiausvyra. Todėl pirmininkaujanti valstybė narė tikisi, kad būsimame ECOFIN tarybos posėdyje likusios tikrinimo išlygos bus panaikintos ir visos delegacijos galės pritarti šio pranešimo priede išdėstytam kompromisiniam tekstui.
8. Atsižvelgiant į tai, Tarybos prašoma susitarti dėl bendro požiūrio dėl direktyvos projekto ir dėl reglamento projekto, remiantis šio pranešimo priede išdėstytais pirmininkaujančios valstybės narės parengtais kompromisiniais tekstais, kad ši direktyva ir šis reglamentas būtų priimti, jų tekstus peržiūrėjus teisininkams lingvistams.

PROJEKTAS

TARYBOS DIREKTYVA

**kuria dėl tam tikrų reikalavimų mokėjimo paslaugų teikėjams nustatymo iš dalies
keičiama Direktyva 2006/112/EB**

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 113 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę⁵,

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę⁶,

laikydamosi specialios teisėkūros procedūros,

kadangi:

⁵ OL C [...], [...], p. [...].

⁶ OL C [...], [...], p. [...].

- (1) Tarybos direktyvoje 2006/112/EB⁷ išdėstytos bendros apmokestinamųjų asmenų pridėtinės vertės mokesčio (PVM) apskaitos prievolės;
- (2) plečiantis elektroninei prekybai (toliau – e. prekyba), palengvinamas tarpvalstybinis prekių ir paslaugų pardavimas galutiniams vartotojams valstybėse narėse. Šiuo atžvilgiu tarpvalstybinė e. prekyba apima atvejus, kai PVM yra mokėtinas vienoje valstybėje narėje, o prekių tiekėjas ar paslaugų teikėjas yra įsisteigęs kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje valstybėje ar trečiojoje teritorijoje. Tačiau sukčiaujančios įmonės naudojasi e. prekybos galimybėmis, siekdamos išvengti PVM prievolių ir tokiu nesąžiningu būdu įgyti pranašumą rinkoje. Kai taikomas apmokestinimo paskirties vietoje principas, vartojimo valstybei narei reikalingos tam tikros priemonės, kad ji galėtų susekti ir kontroliuoti tas sukčiaujančias įmones, nes vartotojams apskaitos prievolės netaikomos. Svarbu kovoti su tarpvalstybiniu sukčiavimu PVM, kuris atsiranda dėl kai kurių prekyautojų nesąžiningo elgesio tarpvalstybinės e. prekybos srityje;
- (3) didžiąja dauguma atvejų Europos vartotojai už pirkinius internetu apmoka per mokėjimo paslaugų teikėjus. Kad galėtų teikti mokėjimo paslaugas, mokėjimo paslaugų teikėjas disponuoja tam tikra informacija, pagal kurią nustato to mokėjimo gavėjo tapatybę, taip pat informacija apie mokėjimo sumą, datą ir mokėjimo kilmės valstybę narę ir informacija apie tai, ar mokėjimas inicijuotas fizinėse pardavėjo patalpose. Tai ypač aktualu tarptautinio mokėjimo atveju, kai mokėtojas yra vienoje valstybėje narėje, o gavėjas – kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje valstybėje ar trečiojoje teritorijoje. Ši informacija reikalinga tam, kad mokesčių administratoriai galėtų vykdyti pagrindinius savo uždavinius – susekti sukčiaujančias įmones ir kontroliuoti PVM įsipareigojimus. Todėl reikia, kad tokia mokėjimo paslaugų teikėjų turima informacija būtų teikiama valstybių narių mokesčių administratoriams, siekiant jiems padėti nustatyti sukčiavimo PVM atvejus ir su tokiu sukčiavimu kovoti;

⁷ 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006 12 11, p. 1).

- (4) įgyvendinant šią naują kovos su sukčiavimu PVM priemonę, svarbu mokėjimo paslaugų teikėjus įpareigoti saugoti pakankamai išsamius įrašus apie tam tikrus tarptautinius mokėjimus, kurių tarptautinis pobūdis nustatomas pagal mokėtojo ir gavėjo vietą, ir apie juos pranešti. Todėl reikia apibrėžti konkrečią mokėtojo ir gavėjo vietos sąvoką, taip pat apibrėžti jų tapatybės nustatymo priemones. Dėl mokėtojo ir gavėjo vietos turėtų atsirasti pareiga saugoti duomenis ir teikti ataskaitas tik Sąjungoje įsisteigusiems mokėjimo paslaugų teikėjams, ir tai neturėtų daryti poveikio šioje direktyvoje ir Tarybos įgyvendinimo reglamente (ES) Nr. 282/2011⁸ nustatytoms taisyklėms dėl apmokestinamojo sandorio vietos;
- (5) remdamiesi jau turima informacija mokėjimo paslaugų teikėjai gali nustatyti gavėjo ir mokėtojo vietą, kiek tai susiję su jų teikiamomis mokėjimo paslaugomis, naudodami konkrečios mokėjimo sąskaitos identifikatorių arba mokėtojo ar gavėjo ir jų vietos identifikatorių;
- (6) alternatyviu atveju mokėtojo arba gavėjo vieta turėtų būti nustatoma naudojant mokėjimo paslaugų teikėjo, veikiančio mokėtojo arba gavėjo vardu, verslo identifikatorių[...], jeigu lėšos gavėjui pervedamos mokėtojo vardu nesukuriant mokėjimo sąskaitos, jeigu lėšos nėra įskaitomos į jokią mokėjimo sąskaitą arba jeigu nėra jokio kito mokėtojo arba gavėjo identifikatoriaus;

⁸ 2011 m. kovo 15 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 282/2011, kuriuo nustatomos Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos įgyvendinimo priemonės (OL L 77, 2011 3 23, p. 1).

- (7) laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679⁹, svarbu užtikrinti, kad mokėjimo paslaugų teikėjo pareiga saugoti ir pateikti informaciją apie tarptautinį mokėjimą būtų proporcinga ir apimtum tik tuos duomenis, kurie valstybėms narėms yra reikalingi kovojant su sukčiavimu PVM. Be to, vienintelė saugotina informacija apie mokėtoją yra informacija apie mokėtojo vietą. Kalbant apie informaciją apie gavėją ir patį mokėjimą, iš mokėjimo paslaugų teikėjų turėtų būti reikalaujama saugoti ir mokesčių administratoriams perduoti tik tokią informaciją, kuri mokesčių administratoriams yra reikalinga galimiems sukčiautojams susekti ir mokesčių kontrolei vykdyti. Iš mokėjimo paslaugų teikėjų turėtų būti reikalaujama saugoti duomenis tik apie tuos tarptautinius mokėjimus, kuriems būdingi ekonominės veiklos požymiai. Siekiant atmesti mokėjimus nekomerciniais tikslais, būtų tikslinga nustatyti viršutinę gavėjo per kalendorinį ketvirtį gautų mokėjimų skaičiaus ribą, kurios viršijimas rodytų, kad tie mokėjimai gauti vykdant ekonominę veiklą. Pasiekus tokią viršutinę ribą, mokėjimo paslaugų teikėjui atsirastų pareiga saugoti duomenis ir teikti ataskaitas;
- (8) mokėtojai atliekant vieną mokėjimą gavėjui gali dalyvauti keli mokėjimo paslaugų teikėjai. Dėl to vieno mokėjimo keli mokėjimo paslaugų teikėjai gali vykdyti keletą lėšų pervedimo operacijų. Reikia, kad visiems mokėjimo paslaugų teikėjams, dalyvaujantiems atliekant konkretų mokėjimą, būtų nustatyta pareiga saugoti įrašus ir teikti ataskaitas, išskyrus atvejus, kai taikytina konkreči išimtis. Tie įrašai ir ataskaitos turėtų apimti informaciją apie mokėjimą, kurį atlieka pradinis mokėtojas galutiniam gavėjui, bet ne apie tarpinius lėšų pervedimus tarp mokėjimo paslaugų teikėjų;

⁹ 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

- (9) įrašų saugojimo ir ataskaitų teikimo pareigos turėtų atsirasti ir tais atvejais, kai mokėjimo paslaugų teikėjas gauna lėšas arba aptarnauja mokėjimo sandorius gavėjo vardu, o ne tik tada, kai mokėjimo paslaugų teikėjas perveda lėšas arba išduoda mokėjimo priemones mokėtojo vardu;
- (10) šioje direktyvoje nustatytos pareigos neturėtų būti taikomos mokėjimo paslaugų teikėjams, kuriems netaikoma Direktyva (ES) 2015/2366. Todėl, kai gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjų vieta nėra valstybėje narėje, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjai turėtų saugoti įrašus ir pateikti informaciją apie tarpvalstybinį mokėjimą. Kita vertus, kai tiek mokėtojo, tiek gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjų vieta yra valstybėje narėje, siekiant, kad įrašų saugojimo ir ataskaitų teikimo pareiga būtų proporcinga, įrašus su tokia informacija turėtų saugoti tik gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjai. Įrašų saugojimo ir ataskaitų teikimo pareigos tikslais turėtų būti laikoma, kad mokėjimo paslaugų teikėjo vieta yra valstybėje narėje, kai jo BIC arba unikaliame verslo identifikatoriuje yra nurodyta ta valstybė narė;
- (11) atsižvelgiant į didelį informacijos kiekį ir į jos neskelbtiną pobūdį asmens duomenų apsaugos požiūriu, būtina ir proporcinga nustatyti, kad mokėjimo paslaugų teikėjai saugotų įrašus su informacija apie tarptautinius mokėjimus trejų metų laikotarpį, siekiant padėti valstybėms narėms kovoti su sukčiavimu PVM ir nustatyti sukčiautojus. Toks laikotarpis suteikia valstybėms narėms pakankamai laiko veiksmingai taikyti kontrolės priemones ir ištirti įtariamo sukčiavimo PVM atvejus arba atskleisti sukčiavimo PVM atvejus;

- (12) mokėjimo paslaugų teikėjų saugotiną informaciją valstybės narės turėtų rinkti ir ja keistis pagal Tarybos reglamentą (ES) Nr. 904/2010¹⁰, kuriame nustatomos administracinio bendradarbiavimo ir keitimosi informacija kovos su sukčiavimu pridėtinės vertės mokesčiu tikslais taisyklės;
- (13) sukčiavimas PVM yra bendra visų valstybių narių problema, tačiau atskiros valstybės narės ne visuomet turi informacijos, kurios reikia siekiant užtikrinti tinkamą su tarpvalstybine e. prekyba susijusių PVM taisyklių taikymą ir kovoti su sukčiavimu PVM tarpvalstybinės e. prekybos srityje. Kadangi tuo atveju, kai esama tarptautinio elemento, pavienės valstybės narės dėl būtinybės gauti informaciją iš kitų valstybių narių negali tinkamai pasiekti šios direktyvos tikslo – kovoti su sukčiavimu PVM, ir šio tikslo veiksmingiau siekti Sąjungos lygmeniu, Sąjunga gali imtis priemonių, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo. Pagal minėtame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina jos tikslui pasiekti;
- (14) šioje direktyvoje laikomasi pagrindinių teisių ir principų, pripažintų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje. Visų pirma, šioje direktyvoje laikomasi Chartijos 8 straipsnyje įtvirtintos teisės į asmens duomenų apsaugą. Pagal šią direktyvą saugomą ir atskleidžiamą mokėjimų informaciją turėtų tvarkyti tik mokesčių administratorių kovos su sukčiavimu ekspertai, laikydamiesi veiksmų, kurie yra būtini kovos su sukčiavimu PVM tikslui siekti, proporcingumo ir būtinumo ribų. Direktyvoje taip pat laikomasi taisyklių, nustatytų Europos Parlamento ir Tarybos Reglamente (ES) 2016/679 ir Europos Parlamento ir Tarybos Reglamente (ES) 2018/1725¹¹.

¹⁰ 2010 m. spalio 7 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 904/2010 dėl administracinio bendradarbiavimo ir kovos su sukčiavimu pridėtinės vertės mokesčio srityje (OL L 268, 2010 10 12, p. 1).

¹¹ 2018 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 2018/1725 dėl fizinių asmenų apsaugos Sąjungos institucijoms, organams, tarnyboms ir agentūroms tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ir Sprendimas Nr. 1247/2002/EB (OL L 295, 2018 11 21, p. 39).

- (15) vadovaujantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 2018/1725 42 straipsnio 1 dalimi, buvo konsultuojamasi su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu ir jis pateikė nuomonę 2019 m. kovo 14 d.¹²;
- (16) todėl Direktyva 2006/112/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 2006/112/EB pakeitimai

Direktyva 2006/112/EB iš dalies keičiama taip:

- 1) XI antraštinės dalies 4 skyrius iš dalies keičiamas taip:
- a) įterpiamas šis 2a skirsnis:

„2a skirsnis

Bendrosios mokėjimo paslaugų teikėjų pareigos“;

¹² OL C [...], [...], p. [...].

b) įterpiami šie 243a–243e straipsniai:

„243a straipsnis

Šiame skirsnyje vartojamų terminų apibrėžtys:

- 1) mokėjimo paslaugų teikėjas – Direktyvos (ES) 2015/2366 (*) 1 straipsnio 1 dalies a–d punktuose nurodyta įstaiga arba pagal minėtos direktyvos 32 straipsnį išimtimi besinaudojantis fizinis ar juridinis asmuo;
- 2) mokėjimo paslauga – Direktyvos (ES) 2015/2366 1 priedo 3–6 punktuose nurodyta verslo veikla;
- 3) mokėjimas – Direktyvos (ES) 2015/2366 4 straipsnio 5 arba 22 punkte apibrėžtas veiksmas, išskyrus išimtis, numatytas tos direktyvos 3 straipsnyje;
- 4) mokėtojas – Direktyvos (ES) 2015/2366 4 straipsnio 8 punkte apibrėžtas fizinis arba juridinis asmuo;
- 5) gavėjas – Direktyvos (ES) 2015/2366 4 straipsnio 9 punkte apibrėžtas fizinis arba juridinis asmuo;

- 6) buveinės valstybė narė – Reglamento (ES) Nr. 2015/2366 4 straipsnio 1 punkte apibrėžta valstybė narė;
 - 6a) priimančioji valstybė narė – Reglamento (ES) Nr. 2015/2366 4 straipsnio 2 punkte apibrėžta valstybė narė;
 - 6b) mokėjimo sąskaita – Direktyvos (ES) 2015/2366 4 straipsnio 12 punkte apibrėžta sąskaita;
 - 7) IBAN – Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 260/2012 (**) 2 straipsnio 15 punkte apibrėžtas tarptautinis mokėjimo sąskaitos numerio identifikatorius;
 - 8) BIC – Reglamento (ES) 260/2012 2 straipsnio 16 punkte apibrėžtas įmonės identifikavimo kodas.
-

(*) 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2366 dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/65/EB, 2009/110/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 ir panaikinama Direktyva 2007/64/EB (OL L 337, 2015 12 23, p. 35).

(**) 2012 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 260/2012, kuriuo nustatomi kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų euraiis techniniai ir komerciniai reikalavimai ir iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 924/2009 (OL L 94, 2012 3 30, p. 22).

1. Valstybės narės reikalauja, kad kovos su sukčiavimu PVM tikslais mokėjimo paslaugų teikėjai saugotų pakankamai išsamius kiekvieno kalendorinio ketvirčio įrašus apie gavėjus ir mokėjimus, susijusius su jų teikiamomis mokėjimo paslaugomis, kad valstybių narių kompetentingos institucijos galėtų kontroliuoti prekių tiekimą ir paslaugų teikimą, kai pagal šios direktyvos V antraštinės dalies nuostatas yra laikoma, kad prekės tiekiamos ir paslaugos teikiamos valstybėje narėje.

Pirmoje pastraipoje nurodytas reikalavimas taikomas tik mokėjimo paslaugoms, teikiamoms dėl tarptautinių mokėjimų. Mokėjimas laikomas tarpvalstybiniu mokėjimu, kai mokėtojo vieta yra vienoje valstybėje narėje, o gavėjo vieta yra kitoje valstybėje narėje, trečiojoje teritorijoje arba trečiojoje valstybėje.

2. Mokėjimo paslaugų teikėjui pagal 1 dalį nustatytas reikalavimas taikomas tais atvejais, kai mokėjimo paslaugų teikėjas per kalendorinį ketvirtį suteikia mokėjimų paslaugų, atitinkančių daugiau nei 25 tarptautinius mokėjimus tam pačiam gavėjui.

Pirmoje pastraipoje nurodyti tarptautiniai mokėjimai skaičiuojami remiantis mokėjimo paslaugų teikėjo suteiktomis mokėjimo paslaugomis kiekvienoje valstybėje narėje, pagal 243c straipsnio 2 dalyje nurodytus identifikatorius. Tais atvejais, kai mokėjimo paslaugų teikėjas turi informacijos, kad gavėjas naudoja kelis identifikatorius, skaičiuojama pagal atskirus mokėtojus.

3. 1 dalyje nurodytas reikalavimas netaikomas mokėjimo paslaugoms, kurias mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjai teikia dėl kiekvieno mokėjimo, kai bent vieno gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo vieta yra valstybėje narėje pagal BIC arba bet kurią kitą verslo identifikavimo kodą, kuriuo aiškiai nurodomas mokėjimo paslaugų teikėjas ir jo vieta. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas bet kuriuo atveju įtraukia šias mokėjimo paslaugas į 2 dalyje nurodytą skaičiavimą.

4. Kai taikomas 1 dalyje nurodytas reikalavimas mokėjimo paslaugų teikėjams:
- a) mokėjimo paslaugų teikėjas įrašus saugo elektroniniu formatu trejus kalendorinius metus nuo kalendorinių metų, kuriais įvykdytas mokėjimas, pabaigos;
 - b) įrašai pagal Reglamento 904/2010 (*) 24b straipsnį turi būti prieinami mokėjimo paslaugų teikėjo buveinės valstybei narei arba priimančiosioms valstybėms narėms, kai mokėjimo paslaugų teikėjas teikia mokėjimo paslaugas kitose valstybėse narėse nei buveinės valstybė narė.

(*) 2010 m. spalio 7 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 904/2010 dėl administracinio bendradarbiavimo ir kovos su sukčiavimu pridėtinės vertės mokesčio srityje (OL L 268, 2010 10 12, p. 1).

243c straipsnis

1. Taikant 243b straipsnio 1 dalies antrą pastraipą ir nedarant poveikio šios direktyvos V antraštinės dalies nuostatoms mokėtojo vieta laikoma valstybė narė, nustatyta pagal:
 - a) mokėtojo mokėjimo sąskaitos IBAN arba kitą identifikatorių, kuriuo vienareikšmiškai identifikuojamas mokėtojas ir jo vieta;
 - b) kai nei vienas iš a punkte nurodytų identifikatorių nėra taikytini, BIC arba kitą įmonės identifikavimo kodą, kuriuo vienareikšmiškai identifikuojamas mokėtojo vardu veikiantis mokėjimo paslaugų teikėjas ir jo vieta;
2. Taikant 243b straipsnio 1 dalies antrą pastraipą gavėjo vieta laikoma valstybė narė, trečioji valstybė arba trečioji teritorija, nustatyta pagal:
 - a) gavėjo mokėjimo sąskaitos IBAN arba kitą identifikatorių, kuriuo vienareikšmiškai identifikuojamas gavėjas ir jo vieta;
 - b) kai nei vienas iš a punkte nurodytų identifikatorių nėra taikytini, BIC arba kitą įmonės identifikavimo kodą, kuriuo vienareikšmiškai identifikuojamas gavėjo vardu veikiantis mokėjimo paslaugų teikėjas ir jo vieta.

1. Mokėjimo paslaugų teikėjų pagal 243b straipsnį saugomus įrašus sudaro tokia informacija:
 - a) BIC arba bet kuris kitas įmonės identifikavimo kodas, kuriuo vienareikšmiškai identifikuojamas mokėjimo paslaugų teikėjas;
 - b) gavėjo vardas, pavardė arba įmonės pavadinimas [...], nurodytas mokėjimo paslaugų teikėjo įrašuose;
 - c) gavėjo PVM mokėtojo kodas arba kitas nacionalinis mokesčio mokėtojo kodas, jei jis žinomas;
 - d) IBAN arba, jei IBAN nežinomas, kitas identifikatorius, kuriuo vienareikšmiškai identifikuojamas gavėjas ir jo vieta;
 - e) BIC arba bet kuris kitas įmonės identifikavimo kodas, kuriuo vienareikšmiškai identifikuojamas gavėjo vardu veikiantis mokėjimo paslaugų teikėjas ir jo vieta, jei lėšas gaunantis gavėjas neturi mokėjimo sąskaitos;
 - f) gavėjo adresas, jei žinomas, ir toks, koks nurodytas mokėjimo paslaugų teikėjo dokumentuose;
 - g) 243b straipsnio 1 dalyje nurodytas mokėjimas;
 - h) g punkte nurodyto mokėjimo atžvilgiu – visi mokėjimų grąžinimai, kurie apibrėžti kaip tokie.

2. 1 dalies g ir h punktuose nurodytą informaciją sudaro šie duomenys:
- a) mokėjimo arba mokėjimo grąžinimo data ir laikas;
 - b) mokėjimo arba mokėjimo grąžinimo suma ir valiuta;
 - c) gavėjo arba jo gauto mokėjimo kilmės valstybė narė, paskirties valstybė narė, trečioji teritorija arba trečioji valstybė, į kurią grąžinamas mokėjimas (atitinkamais atvejais), informacija, pagal kurią nustatyta mokėjimo arba mokėjimo grąžinimo kilmė arba paskirtis pagal 243c straipsnį;
 - d) nuoroda, kuria vienareikšmiškai identifikuojamas mokėjimas;
 - e) kai taikytina, informacija, kad mokėjimas yra inicijuotas pardavėjo fizinėse patalpose.“

2 straipsnis

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2023 m. gruodžio 31 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų nuostatų tekstą.

Tas nuostatas jos taiko nuo 2024 m. sausio 1 d.

Priimdamos tas nuostatas valstybės narės jose daro nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma tas nuostatas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

3 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Tarybos vardu

Pirmininkas

PROJEKTAS

TARYBOS REGLAMENTAS

kuriuo iš dalies keičiamos Reglamento (ES) Nr. 904/2010 nuostatos dėl priemonių, kuriomis stiprinamas administracinis bendradarbiavimas kovojant su sukčiavimu PVM

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 113 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę¹³,

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę¹⁴,

laikydamosi specialios teisėkūros procedūros,

kadangi:

¹³ OL C [...], [...], p. [...].

¹⁴ OL C [...], [...], p. [...].

- (1) Tarybos reglamente (ES) Nr. 904/2010¹⁵, *inter alia*, nustatytos konkrečios informacijos saugojimo ir keitimosi ja elektroniniu būdu taisyklės;
- (2) plečiantis elektroninei prekybai (toliau – e. prekyba), palengvinamas tarpvalstybinis prekių ir paslaugų pardavimas galutiniams vartotojams valstybėse narėse. Šiame kontekste tarpvalstybinė elektroninė prekyba apima atvejus, kai PVM yra mokėtinas vienoje valstybėje narėje, o prekių tiekėjas ar paslaugų teikėjas yra įsisteigęs kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje valstybėje ar trečiojoje teritorijoje. Tačiau sukčiaujančios įmonės, įsisteigusios vienoje iš valstybių narių arba trečiojoje valstybėje ar trečiojoje teritorijoje, e. prekybos galimybėmis naudojasi siekdamos įgyti pranašumą rinkoje nesąžiningais būdais, sukčiavimo būdu nevykdydamos PVM prievolių. Kai taikomas apmokestinimo paskirties vietoje principas, vartojimo valstybei narei reikalingos tam tikros priemonės, kad ji galėtų susekti ir kontroliuoti sukčiaujančias įmones, nes vartotojams apskaitos prievolė netaikoma. Svarbu kovoti su tarpvalstybinio sukčiavimu PVM, kuris atsiranda dėl kai kurių prekiautojų sukčiavimo veiksmų tarpvalstybinės elektroninės prekybos srityje;
- (3) kovodami su sukčiavimu PVM, valstybių narių mokesčių administratoriai bendradarbiauja tradiciniais būdais – toks bendradarbiavimas grindžiamas apmokestinamuose sandoriuose tiesiogiai dalyvaujančių įmonių saugomais įrašais. Įmonių vartotojams atliekamo tarpvalstybinio prekių tiekimo ar paslaugų teikimo atveju, kuris įprastas vykdant e. prekybą, ši informacija gali nebūti tiesiogiai prieinama, todėl mokesčių administratoriams reikia naujų priemonių, kad jie galėtų veiksmingai kovoti su sukčiavimu PVM;

¹⁵ 2010 m. spalio 7 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 904/2010 dėl administracinio bendradarbiavimo ir kovos su sukčiavimu pridėtinės vertės mokesčio srityje (OL L 268, 2010 10 12, p. 1).

- (4) didžiojoje daugumoje atvejų Europos vartotojai vykdydami tarpvalstybinį pirkimą internetu apmoka naudodamiesi mokėjimo paslaugų teikėjų paslaugomis. Kad galėtų atlikti mokėjimą, mokėjimo paslaugų teikėjas disponuoja tam tikra informacija, pagal kurią nustato to tarptautinio mokėjimo gavėjo tapatybę, taip pat informacija apie mokėjimo sumą, datą ir mokėjimo kilmės valstybę narę. Ši informacija mokesčių administratoriams būtina, kad jie galėtų vykdyti savo pagrindines užduotis – nustatyti sukčiaujančias įmones ir PVM prievoles, susijusias su įmonių vartotojams atliekamu tarpvalstybiniu prekių tiekimu ar paslaugų teikimu. Todėl būtina ir proporcinga nustatyti, kad valstybėms narėms būtų prieinama mokėjimo paslaugų teikėjo turima su PVM susijusi informacija ir kad valstybės narės saugo ir šią informaciją ir ją perduoda į centrinę elektroninę informacijos sistemą, siekiant identifikuoti sukčiavimą PVM ir su juo kovoti, visų pirma tais atvejais, kai tai susiję su įmonių vartotojams atliekamu prekių tiekimu ar paslaugų teikimu;
- (5) todėl būtina ir proporcinga priemonė siekiant veiksmingai kovoti su sukčiavimu PVM yra suteikti valstybėms narėms priemones, sudarančias galimybes rinkti, saugoti ir perduoti informaciją bei suteikti valstybių narių „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnams prieigą prie šios informacijos, susijusios su tarpvalstybiniais mokėjimais. Šios priemonės yra labai svarbios, kadangi mokesčių administratoriams pirmiau minėta informacija reikalinga PVM kontrolės tikslais, siekiant apsaugoti ne tik valstybių narių viešąsias pajamas, bet ir teisėtą verslą, o tai, savo ruožtu, reiškia užimtumo ir Europos piliečių apsaugą;
- (6) svarbu užtikrinti, kad valstybių narių atliekamas informacijos apie mokėjimo operacijas tvarkymas būtų proporcingas tikslui kovoti su sukčiavimu PVM. Todėl valstybės narės neturėtų rinkti informacijos apie vartotojus ar mokėtojus arba mokėjimus, kurie tikriausiai nėra susiję su ekonomine veikla, ir neturėtų tokios informacijos saugoti ir perduoti;

- (7) remiantis Direktyvos 2006/112/EB¹⁶ 243 straipsnyje mokėjimo paslaugų teikėjams nustatytais duomenų saugojimo reikalavimais, nacionalinės kompetentingos institucijos privalo rinkti, saugoti, perduoti ir tvarkyti informaciją apie mokėjimus;
- (8) veiksmingiau siekti tikslo kovoti su sukčiavimu PVM padėtų centrinė elektroninė informacijos sistema CESOP, per kurią valstybės narės perduotų nacionaliniu lygmeniu surinktą ir saugomą mokėjimo informaciją. Šioje sistemoje turėtų būti saugoma, agreguojama ir analizuojama su individualiais gavėjais susijusi visa PVM aktuali informacija apie mokėjimus, kurią perduoda valstybės narės. CESOP turėtų sudaryti galimybę atlikti išsamią mokėjimų, kuriuos gavėjai gauna iš mokėtojų, kurių vieta yra valstybėse narėse, apžvalgą ir suteikti „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnams galimybę susipažinti su konkrečios analizės rezultatais. Ši informacijos sistema turėtų atpažinti pasikartojančius tų pačių mokėjimų įrašus (t. y. apie tą patį mokėjimą gali pranešti ir atitinkamo mokėtojo bankas, ir kortelės išleidėjas), išvalyti valstybių narių perduotą informaciją (pvz., pašalinti dvigubus įrašus, ištaisyti duomenų klaidas ir kt.) ir užtikrinti galimybę „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnams atlikti mokėjimo duomenų ir PVM informacijos, kuria jie disponuoja, kryžminę patikrą, taip pat teikti užklausas įtariamo sukčiavimo PVM tyrimo arba sukčiavimo PVM nustatymo tikslais ir įvesti papildomą informaciją;

¹⁶ 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006 12 11, p. 1).

- (9) apmokestinimas yra vienas iš svarbių Sąjungos ir valstybių narių tikslų, susijusių su bendru viešuoju interesu ir jo svarba pripažįstama nustatant apribojimus, kurie gali būti taikomi pareigoms ir teisėms pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/679¹⁷, ir vykdant informacijos apsaugą pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2018/1725¹⁸. Nustatyti duomenų apsaugos teisių apribojimus būtina atsižvelgiant į informacijos, kurią sukuria mokėjimo paslaugų teikėjai, pobūdį ir apimtį; apribojimai turėtų būti grindžiami konkrečiomis iš anksto nustatytomis sąlygomis ir reikalavimais, nustatytais Direktyvos 2006/112/EB 243b–243d straipsniuose; Kadangi mokėjimo duomenys yra ypač jautrūs, būtina užtikrinti aiškumą visuose duomenų tvarkymo etapuose, aiškiai nustatant, kas yra duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas pagal Reglamentą (ES) 2016/679 ir Reglamentą (ES) 2018/1725. Valstybių narių ir Komisijos pareigos šiuo klausimu turi būti nustatytos Komisijos įgyvendinimo aktuose pagal Reglamento (ES) Nr. 904/2010 58 straipsnio 2 dalyje nustatytą procedūrą;

¹⁷ 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

¹⁸ 2018 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 2018/1725 dėl fizinių asmenų apsaugos Sąjungos institucijoms, organams, tarnyboms ir agentūroms tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ir Sprendimas Nr. 1247/2002/EB (OL L 295, 2018 11 21, p. 39).

- (10) todėl būtina taikyti duomenų subjekto teisių apribojimus pagal Reglamento (ES) Nr. 904/2010 55 straipsnio 5 dalį. Iš esmės visapusiškas duomenų subjektų teisių ir pareigų taikymas stipriai pakenktų kovos su sukčiavimu PVM veiksmingumui ir galėtų duomenų subjektams sudaryti sąlygas trukdyti atliekamai analizei ir tyrimams, kadangi yra didelis mokėjimo paslaugų teikėjų siunčiamos informacijos kiekis ir galimas prašymų, kuriuos duomenų subjektai teikia valstybėms narėms, Europos Komisijai ar joms kartu, skaičiaus didėjimas. Tai trukdytų šio reglamento pagrindu vykdyti užklausas, analizę, tyrimus ir procedūras, todėl nukentėtų sistemos veiksmingumas ir mokesčių administratorių pajėgumas siekti šio reglamento tikslo. Todėl tikslo kovoti su sukčiavimu PVM neįmanoma pasiekti kitomis tiek pat veiksmingomis, tačiau mažiau ribojančiomis priemonėmis. Be to, šie apribojimai atitinka pagrindinių teisių ir laisvių esmę ir jie yra demokratinėje visuomenėje būtinos ir proporcingos priemonės;
- (11) prieigą prie CESPO saugomos mokėjimo informacijos turėtų turėti tik „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnai ir tik kovos su sukčiavimu PVM tikslu. Ta informacija galėtų būti naudojama ne tik apskaičiuojant PVM, bet ir apskaičiuojant kitas rinkliavas, muitus ir mokesčius, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 904/2010. Informacija neturėtų būti naudojama kitais tikslais, pvz., komerciniais tikslais;
- (12) tvarkydama informaciją kiekviena valstybė narė turėtų laikytis proporcingumo ir būtinumo ribų įtariamo sukčiavimo PVM tyrimo arba sukčiavimo PVM nustatymo tikslais;

- (13) tačiau, siekiant apsaugoti teisės ir pareigas pagal Reglamentą (ES) 2016/679, svarbu, kad informacija, susijusi su mokėjimais, nebūtų naudojama automatizuoto atskirų sprendimų priėmimo tikslais ir todėl visada turėtų būti tikrinama remiantis kita valstybių narių mokesčių administratorių turima informacija apie mokesčius;
- (14) būtina ir proporcinga nustatyti, kad mokėjimo paslaugų teikėjai, siekdami padėti valstybėms narėms kovoti su mokestiniu sukčiavimu ir nustatyti sukčiautojus, įrašus apie mokėjimus saugotų trejus metus. Šis laikotarpis yra pakankamas, kad valstybės narės galėtų veiksmingai kontroliuoti ir ištirti įtariamo sukčiavimo PVM atvejus arba nustatyti sukčiavimą PVM; šis laikotarpis yra proporcingas atsižvelgiant į didelį mokėjimo informacijos kiekį ir jos neskelbtinumą pagal asmens duomenų apsaugos reikalavimus;
- (15) kiekvienos valstybės narės „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnai kovos su sukčiavimu PVM tikslu turėtų turėti prieigą prie informacijos, susijusios su mokėjimais. Komisijos tinkamai akredituoti asmenys prieigą prie šios informacijos turėtų turėti tik centrinės elektroninės informacijos sistemos kūrimo ir priežiūros tikslu. Abi naudotojų grupės turėtų privalėti laikytis šiame reglamente nustatytų konfidencialumo taisyklių;
- (16) kadangi centrinei elektronei informacijos sistemai įdiegti reikės pasitelkti naujas technologijas, šio reglamento taikymą būtina atidėti, kad valstybės narės ir Komisija galėtų tas technologijas sukurti;

- (17) sukčiavimas PVM yra bendra visų valstybių narių problema. Pačios valstybės narės neturi informacijos, kurios reikia siekiant užtikrinti, kad PVM taisyklės, susijusios su tarpvalstybine e. prekyba, būtų teisingai taikomos, ir kovoti su sukčiavimu tarpvalstybinės e. prekybos PVM. Kadangi šio reglamento tikslo, t. y. kovoti su sukčiavimu PVM, tarpvalstybinės e. prekybos [...] atveju, valstybės narės negali deramai pasiekti ir to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemonės. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (18) šiuo reglamentu gerbiama pagrindinė teisė ir laikomasi principų, pripažintų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje. Visų pirma, šiame reglamente visapusiškai laikomasi Chartijos 8 straipsnyje išdėstytos teisės į asmens duomenų apsaugą. Tuo tikslu šiuo reglamentu griežtai ribojamas asmens duomenų, kurie bus teikiami valstybėms narėms, kiekis. Mokėjimo informacija remiantis šiuo reglamentu turėtų būti tvarkoma tik kovos su sukčiavimu PVM tikslu. Mokėjimo duomenis, kurie perduodami ir toliau tvarkomi CESOP, turėtų tvarkyti tik mokesčių administratorių „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnai, neviršydamis to, kas būtina siekiant tikslo kovoti su sukčiavimu PVM, visų pirma įmonių vartotojams atliekamo prekių tiekimo ar paslaugų teikimo atžvilgiu;
- (19) vadovaujantis Reglamento (ES) 2018/1725 42 straipsnio 1 dalimi buvo konsultuojamasi su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu, kuris 2019 m. kovo 14 d. pateikė nuomonę¹⁹;
- (20) todėl Reglamentas (ES) Nr. 904/2010 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

¹⁹ OL C [...], [...], p. [...].

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 904/2010 pakeitimai

Reglamentas (ES) Nr. 904/2010 iš dalies keičiamas taip:

- 1) 2 straipsnis papildomas šiais s–v punktais:
 - „s) „mokėjimo paslaugų teikėjas“ – Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/2366(*) 1 straipsnio 1 dalies a–d punktuose nurodyta įstaiga arba fizinis ar juridinis asmuo, kuriam taikoma išimtis pagal tos direktyvos 32 straipsnį;
 - t) „mokėjimas“ – Direktyvos (ES) 2015/2366 4 straipsnio 5 arba 22 punkte apibrėžtas veiksmas, išskyrus išimtis, numatytas tos direktyvos 3 straipsnyje;

- u) „mokėtojas“ – Direktyvos (ES) 2015/2366 4 straipsnio 8 punkte apibrėžtas fizinis arba juridinis asmuo;
- v) „gavėjas“ – Direktyvos (ES) 2015/2366 4 straipsnio 9 punkte apibrėžtas fizinis arba juridinis asmuo.

(*) 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2366 dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/65/EB, 2009/110/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 ir panaikinama Direktyva 2007/64/EB (*OL L 337, 2015 12 23, p. 35*)“.

2) V SKYRIUS iš dalies keičiamas taip:

a) V skyriaus pavadinimas pakeičiamas taip:

„KONKREČIOS INFORMACIJOS RINKIMAS, SAUGOJIMAS IR KEITIMASIS
JA“;

b) įterpiama ši 1 skirsnio antraštė:

„1 SKIRSNIS

*Automatinė prieiga prie nacionalinėse elektroninėse sistemose saugomos konkrečios
informacijos“;*

c) po 24 straipsnio įterpiama ši 2 skirsnio antraštė:

„2 SKIRSNIS

Konkrečios informacijos rinkimas ir centrinė elektroninė sistema“;

d) įterpiami šie 24a–24f straipsniai:

„24a straipsnis

Siekiant tirti įtariamo sukčiavimo PVM atvejus arba nustatyti sukčiavimą PVM, Komisija sukuria ir prižiūri centrinę elektroninę mokėjimo informacijos sistemą (CESOP), teikia jai prieglobą ir vykdo jos techninį valdymą.

24b straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė, naudodamasi nacionaline elektronine sistema, renka ir gali saugoti Direktyvos 2006/112/EB(*) 243b straipsnyje nurodytą informaciją apie gavėjus ir mokėjimus.
2. Kiekviena valstybė narė 1 dalyje nurodytą informaciją iš mokėjimo paslaugų teikėjų surenka:
 - a) ne vėliau kaip iki mėnesio, kuris eina po kalendorinio ketvirčio, su kuriuo ta informacija susijusi, pabaigos;
 - b) naudodamasi elektronine standartine forma.
3. Centrinė ryšių įstaiga arba ryšių skyriai arba kiekvienos valstybės narės kompetentingos institucijos paskirti kompetentingi pareigūnai perduoda CESOP 1 dalyje nurodytą informaciją ne vėliau kaip iki antro mėnesio, kuris eina po kalendorinio ketvirčio, su kuriuo ta informacija susijusi, dešimtos dienos.

(*) 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006 12 11, p. 1).

24c straipsnis

1. CESOP turi šiuos pajėgumus:
 - a) saugoti informaciją, perduotą pagal 24b straipsnio 3 dalį;
 - b) pagal a punktą saugomą informaciją suskirstyti pagal kiekvieną atskirą gavėją;
 - c) analizuoti saugomą informaciją pagal a ir b punktus kartu su susijusia tiksline informacija, kuri perduodama arba renkama pagal šį reglamentą;
 - d) suteikti prieigą prie a, b ir c punktuose nurodytos informacijos 36 straipsnio 1 dalyje nurodytiems „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnams.
2. 1 dalies a–c punktuose nurodyta informacija CESOP saugoma ne ilgiau kaip penkerius metus po metų, kuriais ta informacija buvo perduota sistemai, pabaigos.

24s straipsnis

Prieiga prie CESOP suteikiama tik „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnams, kurie turi asmeninį naudotojo identifikacinį kodą, skirtą CESOP, ir kai ta prieiga susijusi su sukčiavimo PVM tyrimu arba reikalinga siekiant nustatyti sukčiavimą PVM.

24f straipsnis

58 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka nustatomos toliau nurodytos priemonės, užduotys, techninės specifikacijos, standartinės elektroninės formos formatas, informacijos elementai, praktinė tvarka ir saugumo procedūra:

- a) CESOP nustatymo ir priežiūros techninės priemonės;
- b) Komisijos užduotys, susijusios su CESOP techniniu valdymu;
- c) infrastruktūros ir priemonių, būtinų siekiant užtikrinti 24b straipsnyje nurodytų nacionalinių elektroninių sistemų ir CESOP tarpusavio ryšį ir bendrą sąveikumą, techninės specifikacijos;
- d) 24b straipsnio 2 dalies b punkte nurodytos elektroninės standartinės formos;
- e) informacija ir techninės specifikacijos, susijusios su prieiga prie 24c straipsnio 1 dalies d punkte nurodytos informacijos;
- f) „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnų, kurie pagal 24d straipsnį turės prieigą prie CESOP, tapatybės nustatymo praktinė tvarka;
- g) tvarka, kurią Komisija taikys, kad visada būtų užtikrintos tinkamos techninės ir organizacinės saugumo priemonės, skirtos CESOP plėtojimui ir veikimui;
- h) valstybių narių ir Komisijos vaidmuo ir pareigos, susijusios su duomenų valdytojo ir duomenų tvarkytojo funkcijomis pagal Reglamentą (ES) 2016/679 ir Reglamentą (ES) 2018/1725.

24g straipsnis

1. CESOP diegimo, veikimo ir priežiūros išlaidos dengiamos iš Sąjungos bendrojo biudžeto. Šios išlaidos apima išlaidas, susijusias su saugaus CESOP ir valstybių narių nacionalinių sistemų tarpusavio ryšio užtikrinimu, taip pat su paslaugomis, būtinomis 24c straipsnio 1 dalyje išvardytiems pajėgumams užtikrinti.
 2. Valstybės narės padengia visų būtinų 24b straipsnio 1 dalyje nurodytos nacionalinės elektroninės sistemos patobulinimų išlaidas ir yra už juos atsakingos.“.
- 3) 37 straipsnis papildomas šia pastraipa:
- „Metinėje ataskaitoje pateikiama bent ši informacija:
- i) bendras prisijungimų prie CESOP skaičius;
 - ii) veiklos rezultatai, grindžiami pagal 24d straipsnį tvarkoma informacija, nustatyti „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnų;
 - iii) duomenų, tvarkomų CESOP, kokybės įvertinimas.“.

4) 55 straipsnyje įterpiama ši 1a dalis:

„1a. V skyriaus 2 skirsnyje nurodyta informacija naudojama tik 1 dalyje nurodytais tikslais, jei ta informacija buvo patikrinta remiantis kita valstybių narių kompetentingų institucijų turima informacija apie mokesčius.“.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2024 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje

Tarybos vardu

Pirmininkas
